

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Pracy i Opieki Społecznej****w przedmiocie zasiłków dla bezrobotnych.**

Na zasadzie art. 14 Ustawy Tymczasowej z dnia 4 listopada 1919 roku o doraźnej pomocy dla bezrobotnych (Dz. Ust. z dnia 1 grudnia 1919 r. № 89 poz. 483) zarządza się co następuje:

Art. 1. Na mocy art. 1 Ustawy Tymczasowej, prawo do zasiłku ze strony Państwa mają tylko robotnicy, utrzymujący się jedynie z pracy najemnej w przemyśle, handlu i komunikacji. Zgodnie przeto z ustawą wymaganem będzie przy uprawnieniu do zasiłku ze strony Państwa, aby bezrobotny wykazał się książką robotniczą lub za-

świadczaniem zakładu w jakim pracował (opartem na księgach), że rzeczywiście, przedtem niż bez pracy pozostał, utrzymywał się z pracy na-
jemnej w przemyśle, handlu lub komunikacji.

Art. 2. Po przedstawieniu żądanych w art. 1 niniejszego rozporządzenia dowodów, uprawnionym będzie do zasiłku jedynie ten bezrobotny, który pozostał bez pracy nie na skutek choroby, inwalidztwa, służby wojskowej, trwania strajku lub okoliczności, powodujących w myśl obowiązujących ustaw natychmiastowe wydalenie z pracy — i który nie posiada własnego majątku lub innych stałych lub niestałych dochodów.

Art. 3. Za czas od 1-go do 15-go grudnia 1919 r. wszyscy bezrobotni zarejestrowani i uprawnieni do zasiłku na mocy dotychczasowych przepisów, otrzymują zasiłek według starych, dotąd obowiązujących norm, w dotychczasowych miejscach wypłat.

Art. 4. Od 15-go grudnia 1919 r. zasiłek otrzymywać będą jedynie ci bezrobotni, którzy się wykażą dokumentami, przepisanemi w art. 1, i odpowiadają warunkom art. II niniejszego rozporządzenia. Bezrobotni ci, po przedstawieniu przez nich wspomnianych dokumentów, otrzymają również za czas od 1 do 15 grudnia różnicę między zasiłkiem otrzymanym, a zasiłkiem, ustanowionym na mocy art. 7 ustawy.

Art. 5. Do czasu zorganizowania przewidzianych w ustawie Komisji Powiatowych zasiłki wypłacane będą przez organy dotąd je wypłacające.

Art. 6. Wszelkie reklamacje i zażalenia w sprawie uprawnienia do pobierania zasiłków, skierowywać należy (przez biura delegatów) do mających się zorganizować Powiatowych Komisji dla bezrobotnych.

Art. 7. a) Jeżeli kto celem skorzystania z nieprzysługującego mu zasiłku dla bezrobotnych poda nieprawdziwe dane, wymagane art. 2 niniejszego rozporządzenia, karany będzie, poza natychmiastową utratą zasiłku, aresztem od 1 do 4 tygodni.

b) Jeżelii ktoś sfalszował dokument lub zaświadczenie, potrzebne do uzyskania zasiłku, będzie karany więzieniem od 2 tygodni do 6 miesięcy. Kary powyższe nakładane będą zgodnie z art. 12 Ustawy Tymczasowej z dnia 4 listopada 1919 r. o doraźnej pomocy dla bezrobotnych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 10 grudnia 1919 roku.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1919 r.

Minister Pracy
i Opieki Społecznej:
w z. *A. Prystor*